

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117873936/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

XVII.

Ja, Sølvør følte det, at han kunde faa Stenene til at synge: De Mure, i hvis dybeste Afgrund han selv hvilede, var kun høje opadstigende Hymner, der gled op forbi den Elskedes Leje for at mødes over hendes Leje — det var som en Kube af syngende Celler, der alle omgav een Dronnings kronede Hvile.

Det var Salighed at sove i det samme Hus, ja blot at sove paa den samme Jord som hun.

Og Sølvør sov ind som Nattergalens Han, naar den i den lyse Nat har ladet alle sin Strubes Toner sprudle for sin Elskede og endelig føler Laagene sænke sig selv til det lille lette Blund, som en nyfødt Solstraale kan sprede ved sin lune Kildren paa Brystets Fjer.

Da han pludselig vaagnede, var der ingen ydre Grund dertil, og tilsyneladende heller ingen indre; thi hans Søvn havde været klar og salig uden Drøm og Tanker.